

Diana Iepure (n.1970, Chișinău) a absolvit facultatea de istorie a Universității de Stat din Chișinău. A publicat volumele de poezie *Liliuța*. Editura Vinea, 2004, *O sută cincizeci de mii la peluze*, CDPL, 2011, *În rest, viața e frumoasă*, Casa de Editură Max Blecher, 2021.

A tradus din limba rusă cărți de Boris Akunin, Alexei Salnikov și Serghei Timofeev, precum și două antologii din clasici ai literaturii ruse: *Iarna rusească*, Ratio et Revelatio, 2013 și *Pagini alese din literatura rusă a secolului XIX*, Corint, 2017.

Diana IEPURE

libertate

de mică am sperat că orașul îmi va da libertatea anonimului fericit
care poate trece neobservat prin mulțime
timp berechet pentru citit
acces la frigiderul cu înghețată 24 din 24
și într-o oarecare măsură chiar asta mi-a dat
în plus,
un trai permanent în viețile altora
ca mașa în bârlogul ursului
sau albă ca zăpada în casa celor șapte pitici
mănânci din farfuriile altora
faci baie în cada lor
dormi în paturile lor
chiar pe podeaua lor
și asta n-ar fi nimic
dacă nu le-ai trăi, inclusiv, coșmarurile

peșcărușii de oraș

nu mă bucură mai deloc
nici atunci când vin la geamul meu
și bat cu ciocul ăla enorm în sticla termopan
mai degrabă mă sperie
și îmi confirmă o dată în plus că
ceva nu e în regulă cu noi
cu marea, cu asfaltul, cu orașul acesta
încins, necăjit, nespălat
nimic mai trist decât un pescăruș scormonind în gunoaie
nimic mai înspăimântător decât țipătul lui nefiresc
care se lovește de blocuri

soldatul de ciocolata

iarna asta mi-am dorit s-o duc pe mama la teatru
am programat totul cu meticulozitate
am căutat un spectacol bun, eventual cu ceva premii,
în centrul bucureștiului, la odeon,
pe parcursul întregului spectacol
apărea din când în când pe scenă un ofițer rus
jucat de un actor basarabean
care îi striga mamei într-o rusă perfectă:
smiiiiirno

și număr etajele – fac socoteli fac scenariii

în casa aceasta mi-ar plăcea să trăiesc
aici mi-aș aduce părinții
undeva într-o curte pe strada Doicești
să ne mai cânte noaptea câte un greier
și tocmai în acest moment
când torn laptele în ceașca de cafea
la o masă nouă de lozie
pe terasa noului meu job
lumea lor din pulovăre găurite
se destramă încetișor
de fapt, sunt foarte bine *asigurată* în București
am un loc la cimitirul catolic
nișă concesionată la crematoriul din vitan-bârzești
două locuri la ghencea, militar și civil
și tu glumești că nu mai scap de fotbal nici în mormânt
iar când îți spun că te iubesc ca pe un meci de fotbal
iar tu îmi spui că mă iubești ca pe un film rusesc
morală e să nu ne supărăm
pentru că știm ce ne place
în orașul acesta atât de frumos și încă atât de străin

**Poeme selectate din cartea „În rest, viața e frumoasă”,
apărută în 2021 la Casa de Editură Max Blecher**